

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ
ואח'

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעים: מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ

נגד

הנתבעים:

1. הפניקס חברה לביטוח בע"מ
2. יחידת רכישה כללית סוכנות לביטוח חיים (2000) בע"מ
3. בוריס ספקטור
4. קאש אנד כארי שרותי מזון בע"מ
5. פירסט עוז אבטחה בע"מ - ניתן פסק דין

פסק דין בעניין נתבעות 2 עד 4

לפני בימ"ש בקשת התובעת להורות על הפסקת התובענה שהגישה נגד נתבעות 2 עד 5 תחת דחייתה, תשובת המשיבים והתגובה לתשובה.

1. ביום 30.12.19 בימ"ש חייב התובעת להעמיד ערבויות ביחס לכל נתבעת בנפרד וקבע בסעיף 33 להחלטה כלהלן:

"33. לכן, קובע כלהלן: התובעת תעמיד ביחס לכל נתבע בנפרד ערבון בסך של 50,000 ₪ בקופת בימ"ש או בערבות בנקאית ותייחס הערבויות לנתבעים, ככל שתבחר לא להעמיד מלוא הערבויות. התביעה נגד נתבע שלא יועמד בענייננו ערבון כנדרש, תדחה."

2. על החלטה זו, התובעת הגישה בר"ע שנדחתה (להלן: "הבר"ע הראשונה").

3. התובעת ביקשה ביום 1.3.20 שבימ"ש יעשה שימוש בסמכותו מכח תקנה 519 לתקסד"א התשמ"ד 1984 (להלן: "התקנות") וסעיף 353 א לחוק החברות התשנ"ט 1999 (להלן "חוק החברות") ולא יורה על דחית התביעה, אלא על הפסקתה.

4. ביום 2.3.20 בימ"ש קבע כלהלן:

"דין התביעה נגד נתבעות 2 עד 5 להידחות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ ואח'

- לפנים משורת הדין, בימ"ש מוכן לשקול למחוק התובענה בלבד, אך לא יסכים להשאירה כאבן שאין לה הופכין כפי שמבקשת התובעת. התובעת תודיע עד יום 10.3 אם מבקשת מחיקה, ככל שתבקש מחיקה תחת דחיה, בימ"ש יורה לנתבעות 2 עד 5 להשיב"
5. ביום 3.3.20, נתבעים 2 ו- 5 ביקשו "למעלה מן הדרוש", "נוכח החלטות קודמות" לדחות התביעה נגדן מכיוון שהמבקשת לא העמידה ערבויות ביחס אל כל אחת מהן בהתאם להחלטה מיום 30.12.19. בימ"ש הפנה אותם בהחלטה מאותו יום להחלטה מיום 2.3.20.
6. ביום 10.3.20, התובעת ביקשה למחוק התביעה ולא לדחותה.
7. ביום 11.3.20, נתבעת 1 טענה בתשובתה לבקשה שמדובר ב"תרגיל" של המבקשת שיגרום להתארכות ההליכים תחת לקצר אותם.
8. ביום 17.4.20, נתבעות 2 ו- 3 ביקשו להאריך המועד להגשת תשובתן "בהינתן מצב החרום הכללי במשק". בימ"ש נעתר באופן חלקי.
9. ביום 23.4.20, נתבעות 2 עד 5 ביקשו להאריך המועד להגשת תשובתן עד מתן החלטה בבר"ע שהגישו על ההחלטה מיום 2.3.20 (להלן: "הבר"ע השנייה"). בימ"ש קבע כי הבקשה לעיכוב הליכים יש להביא לפני ערכאת הערעור הנכבדה.
10. ביום 27.4.20, התובעת ונתבעת 5 ביקשו ליתן תוקף של פסק דין להסכמתם לפיה התביעה נגד נתבעת 5 ובימ"ש נעתר.
11. ביום 30.4.20, טענו נתבעות 2 עד 4 בתשובתן לבקשה כי אין לבימ"ש זה סמכות לשנות מהחלטה חלוטה שנתן ולגרום "לרמיסת זכויותיהן" וכי החלטתו מיום 2.3.20 הינה "שגויה מעיקרה ולקה בחוסר סמכות, שלא לומר עקיפת סמכות", נוכח החלטת ערכאת הערעור שדחתה בקשת רשות ערעור שהתובעת הגישה על ההחלטה מיום 30.12.19. עוד טענו המשיבות כי ההחלטה מיום 30.12.19 הינה "החלטה אחרת" בגדר "סוף פסוק" להבדיל מ"החלטת ביניים" ולכן חלוטה. המשיבים האשימו מוטב זה כי הפך החלטת ערכאת הערעור הנכבדה ל"אות מתה". עוד טענו כי החלטת בימ"ש, ככל שתקבל הבקשה, תהיה נוגדת משפטיים של צדק, ודאות וסופיות הדין. המשיבות ציינו כי הבר"ע שהגישו על ההחלטה מיום 2.3.20 נדחתה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ ואח'

12. היום, 7.5.20, הוגשה תגובת המבקשת לתשובות, בה נטען כי ערכאת הערעור הנכבדה בבר"ע השנייה, לא התייחסה לסוגיה אם תמחק, או תדחה התביעה. עוד טענה שהחלטת ערכאת הערעור הנכבדה בבר"ע השנייה הפכה את ההחלטה מיום 2.3.20 חלוטה.

דיון והכרעה

13. בימ"ש נתן ההחלטה מיום 30.12.19 מכוח סמכותו בסעיף 353 א לחוק החברות:

353א. הוגשה לבית משפט תביעה על ידי חברה או חברת חוץ, אשר אחריות בעלי המניות בה מוגבלת, רשאי בית המשפט שלו הסמכות לדון בתביעה, לבקשת הנתבע, להורות כי החברה תיתן ערובה מספקת לתשלום הוצאות הנתבע אם יזכה בדין, ורשאי הוא לעכב את ההליכים עד שתינתן הערובה, אלא אם כן סבר כי נסיבות הענין אינן מצדיקות את חיוב החברה או חברת החוץ בערובה או אם החברה הוכיחה כי יש ביכולתה לשלם את הוצאות הנתבע אם יזכה בדין.

14. מעיון בתוכן הסעיף עולה שהמחוקק לא קבע אם התביעה תמחק או תדחה, אם תובע לא יעמיד הערובה. המחוקק אף הסמיך בימ"ש לעכב שמיעת התביעה עד שישולם הערוב. קביעת המחוקק תואמת את **זכות היסוד של נגישות לערכאות**. המחוקק איזן בין עניינו של הנתבע שלא להיגרר לניהול הליך יקר ע"י תאגיד שאין ביכולתו להוכיח כי ישלם הוצאות הנתבע ובין עניינו של תובע כי חיסרון הכיס לא יגרום לכשעצמו לדחיית תביעתו ו**נעילת שערי בימ"ש לעד לפניו**.

15. האיזון שיצר המחוקק דומה לאיזון בעניין בקשה לעיכוב שמיעת תביעה עקב קיום הסכמה להליך בוררות, או עקב חדלות פרעון. שם, כמו כאן, לא נקבע כי דין התביעה להידחות. ההיגיון זהה, התביעות לא נדונו לגופן.

16. **המחלוקת המרכזית** בה עסקה החלטת בימ"ש מיום 30.12.19 הייתה אם יש לחייב התובעת בהפקדת ערובה כתנאי לשמיעת התביעה וגובה הערובה והצדדים טענו בעניינים אלה. ההוראה בסעיף 33 הייתה פועל יוצא של ההחלטה **במחלוקת המרכזית**.

17. ככל שהתובעת הייתה מבקשת לשנות הקביעה של בימ"ש במחלוקת המרכזית, היה מקום לדחות ניסיון זה בנימוק שההחלטה היא חלוטה.

18. פסק הדין של ערכאת הערעור הנכבדה בבר"ע הראשונה לא דן בסוגיה אם דין התביעה להידחות או להימחק. זאת מכיוון שבעת מתן פסק הדין בבר"ע הראשונה, בימ"ש זה לא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ ואח'

מחק או דחה התביעה. מכאן שאין מקום לטעון שמחיקת התביעה תחת דחייתה היא בניגוד לקביעת ערכאת הערעור הנכבדה.

19. מטעמי הגינות יאמר, שאין לראות בפסק הדין בבר"ע השנייה אמירה לכאן, או לכאן, לעניין הדחייה או המחיקה.

20. אל מול עקרון הוודאות והסופיות, במקרה זה יש להעדיף זכות הגישה לערכאות שכן התביעה לא נדונה לגופה ועל בימ"ש להעדיף צעד מידתי שלא **ינעל שעריו לעד** לפני התובעת בשל חיסרון כיס.

21. לנוכח האמור לעיל, האיזון הראוי בין זכויות הצדדים בנסיבות המיוחדות של מקרה זה, מביא למסקנה כי יש לראות בסיפא של סעיף 33 להחלטה מיום 30.12.19, ובה בלבד, **החלטת ביניים**, שמאפשרת לבימ"ש לבחון אותה שוב, **בטרם** יתן פסק דין בו מוחק, או דוחה התביעה.

22. אשר על כן, מקבל הבקשה של המבקשת וקובע כי התביעה תמחק ולא תדחה.

23. פועל יוצא נוסף מכך שהתביעה נמחקת ולא נדחית, הוא שעל הנתבעות להביא בחשבון כי התביעה עשויה להיות מוגשת שוב במגבלת ההתיישנות והשיהוי.

24. מכאן שיש להביא בחשבון ההרעה במצבן של הנתבעות לעניין ההוצאות בהן נשאו עד כה, בהעדר וודאות לעתיד לבוא במקרה של דחייה.

25. מצד אחד יש להביא בחשבון שהבקשות לחייב התובעת בהפקדת ערבון הוגשו בשיהוי רב, מצד שני יש להביא בחשבון היקף ההתדיינות הרב עד כה, לרבות קיום שישה דיונים.

26. כמו כן, יש להביא בחשבון שהנתבעות נערכו להתגוננות, כל אחת בנפרד, כנגד תביעה בסך של 1,844,727 ₪. בימ"ש העריך בהחלטה מיום 30.12.19 היקף ההוצאות לכל נתבע בנפרד בסך כולל של 50,000 ₪ בשים לב שהתביעה פוצלה בשלב הראשון בין סוגית האחריות ובין סוגית הנזק.

27. בסופו של יום, הנתבעות לא נזקקו להוציא את מלוא ההוצאה המוערכת להמשך ניהול ההתדיינות עד הכרעה בסוגית החבות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ
ואח'

28. לכן, בימ"ש מחייב התובעת לשלם לנתבעות שכ"ט ב"כ הנתבעות 2 עד 4 בנפרד בסך של 20,000 ₪ כ"א.

סוף דבר

29. מוחק התביעה נגד הנתבעות 2 עד 4 ומחייב התובעת לשלם לכל נתבעת הסך של 20,000 ₪ צמוד בתוספת רבית כדין מיום מתן פסק הדין ועד מועד התשלום בפועל.

ניתן היום, י"ג אייר תש"פ, 07 מאי 2020, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט